कुण्यमानः,	चुकुणयिष्यमाणः ;
कुणः,	चुकुणयिषः ;
कुणयितुम्,	चुकुणयिषितुम् ;
कुणना,	चुकुणयिषा ;
कुणनम्,	चुकुणयिषणम् ;
कुणयित्वा,	चुकुणयिषित्वा ;
[1]प्रकुणय्य,	प्रचुकुणयिष्य ;
कुणम् २, } कुणयित्वा २, }	चुकुणयिषम् २ ; } चुकुणयिषित्वा २. }

(217) "कुत्स अवक्षेपणे" (X-चुरादिः-1698. सक. सेट्. आत्म.)

आकुस्मीयः ।

कुत्सकः-त्सिका,	चुकुत्सयिषकः-षिका ;[2]
कुत्सयिता-त्री,	चुकुत्सयिषिता-त्री ;
कुत्सयमानः,	चुकुत्सयिषमाणः ;
कुत्सयिष्यमाणः,	चुकुत्सयिषिष्यमाणः ;
[3]कुत्-कुत्सौ-कुत्सः ;	—
[4]कुत्सितम्-तः,	चुकुत्सयिषितः-तवान् ;
कुत्सः, [5]कुत्सनः, [6]कौत्सः ;	चुकुत्सयिषुः,
कुत्सयितव्यम्,	चुकुत्सयिषितव्यम् ;
कुत्सनीयम्,	चुकुत्सयिषणीयम् ;
[A]कुत्स्यम्,	चुकुत्सयिष्यम् ;
ईषत्कुत्सः-दुष्कुत्सः-सुकुत्सः ;	—

1. 'ल्यपि लघुपूर्वात्' (6-4-56) इति णेरयादेशः ।
2. अनेकाच्त्वाद्धातोः, 'धातोरेकाच—' (3-1-22) इति यङ् न ।
3. 'संयोगान्तस्य लोपः' (8-2-23) इति सकारलोपः ।
4. 'निष्ठायां सेटि' (6-4-52) इति णेर्लोपः ।
5. 'अनुदात्तेतश्च हलादेः' (3-2-149) इति युच् ताच्छीलिकः ।
6. कुत्सः=तन्नामा ऋषिः । तस्यापत्यमित्यर्थे ऋष्यण् ।

A. 'कुत्स्या हि गालनपटा इव कष्टमेते दुष्कीर्तिभालनपराः खलु कूटवृत्त्या ।'
धा. का. 3. 36.